

CUGETUL ZILEI

*„Lîngă Sibiu, lîngă Sibiu,
prin lunci
Numai stejarii vor mai
fi și-atunci.”*

(L. Blaga — Cîntec pentru anul 2000)

VINE APOCALIPSA! sau Gunoaiele Sibiului

Ce s-ar întîmpla la o adică, (într-un gînd dus pînă la capăt) dacă oamenii nu s-ar interesa de gunoaie? Acestea i-ar invada. Nu numai sufletește ci efectiv, în real. În Sibiu de nu s-ar ridica gunoaiele vreo lună, cred că am trăi un scenariu de coșmar și groază. Ceva asemănător cu spaimile unui personaj al lui Ionesco asaltat și sufocat de mobile.

Fapt este că în acest moment gunoiul constituie o amenințare serioasă. Prezent în politică (unde duhnește de la o poștă în ciuda aparențelor bune pentru creduli ce confundă ambalajul cu conținutul), economie, cultură, gunoiul a depășit containerul (nu numai la propriu) ajungînd o realitate psihologică și chiar metafizică.

Pertinent ar fi, ca pînă să emitem pretenția de a ne debarasa de toate gunoaiele de la figurat, să ne cultivăm grădina noastră, cum ar spune Voltaire, și să fim lăsați în pace să o facem. Deci să ne curățăm orașul de gunoaie-gunoaie... Dar se pare că mai repede cîștigă irakienii războiul, decît să scape Sibiu de murdărie. Pentru că iată (de ar fi să ne referim doar la perioada de după revoluție — de cea de dinainte dă socoteală în toate „odiosul”) — un an și mai bine s-a tot plîns lumea, echipele de la primărie ce s-au succedat, au tot promis, (promit și acum!), și de containere nu te poți apropia.

Un european ce ar vizita orașul nostru cu ditamai trecut istoric, nu cred că are nevoie să ia interviuri sau să intre prin prăvălii pentru a realiza gradul de civilizație a celor ce locuiesc în el. E suficient să-l scape treaba mică și să intre prin vreun veciu public (nu cred să-i treacă prin minte că pe la noi se poate și după colț, la rădăcina copacilor, sau mai știu eu unde; nu de alta

dar ăștia sînt toți ecologiști, cu „paraboale” și sateliți cu tot). Ar ieși probabil marcat pentru o viață întreagă. Sau tot atît de bine ar asista neputincios la spații verzi invadate de sarmale mușegăite, borcane de murături, ciorapi de dame, de bărbați, resturi de tocană, hirtii soioase... O lume infinită, variată, pitorească, populată și de privirile sticloase ale șobolanilor. (Aștia cel puțin, nu cred c-o duc rău).

Sărăcia nu e o rușine. Ceasul rău, transformă peste noapte un bogat în sărac, precum Domnul pe Iov. Cît e viață de om, aceasta își are demnitatea și măreția ei, chiar în sărăcie și suferință. Și România, e o țară săracă. Mizeria însă, e degradantă pentru cei ce-o suportă. Chiar dacă e favorizată de sărăcie. Și ea dă seama de gradul de civilizație al unui popor. După cum la fel, dă seama de sine un oraș. Cine poartă vina gunoaielor ce ne înghit? Ce a fost Sibiu odată și ce este acum?

Lucian FILIP

DIN SUMAR:

- Problemele salubrității (pag. 2)
- Poliția — adevăruri despre un an (pag. 3)
- Greva ceferiștilor (pag. 4)

„Pînă la sfîrșitul lunii martie, vom avea un oraș curat“

— interviu cu dl. primar Petre Trif —

R.: Domnule primar, am înțeles că există un proiect, plecat de la Primărie și Prefectură, ce privește o altă schemă de organizare a I.J.G.C.L.-ului, dezbătut într-o ședință cu sindicatul de acolo și care, va fi propus spre aprobare Consiliului Prefecturii. Care sînt premisele de la care s-a plecat pentru acest proiect și ce vizează el?

P.T.: Ceea ce dorim este deblocarea unei structuri rigide, ce pînă acum a împiedicat o activitate eficientă. Pentru viitor ne gîndim la o structură mai simplă în care decizia luată la nivel de conducere să fie mai repede pusă în practică în activitate. De asemenea sperăm ca această schemă să permită o evaluare adecvată a muncii depuse de fiecare, acolo unde îi e locul. Deci bani vor cîștiga doar aceia care vor munci, și de activitatea cărora cetățenii sînt mulțumiți.

Concret, pentru Sibiu s-a

propus existența unor regii autonome și a unor societăți comerciale pe acțiuni. Astfel aceste regii autonome vor cuprinde: a) o agenție pentru fond locativ; b) o agenție pentru apă-canal; c) centralele termice. Societățile comerciale pe acțiuni se vor structura în: a) Salubritate; b) domeniul public (spațiu verde, lucrări edilitare etc.); c. drumuri și poduri.

Proiecte asemănătoare pot fi puse în aplicare pentru toate localitățile Sibiului. Știm că în Agnita există deja chiar o întreprindere particulară de acest gen.

R.: S-a hotărît acest proiect peste capetele celor de la I.J.G.C.L.? Le-a fost cumva impus?

P.T.: Nu-i adevărat, sînt doar proiecte și nu decizii. Luni se va hotărî în Consiliul Prefecturii. Noi, nu dorim perpetuarea acelui mastodont.

R.: Domnule primar, orașul este murdar, cu multe gu-

noaie pentru că cei de la Salubritate nu dispun de mijloace de transport și muncă necesare. Îi poate ajuta Primăria în vreun fel?

P.T.: Vor fi sprijiniți. Am intervenit serios pentru obținerea de către ei a unor fonduri de investiții, iar Mediașul ne va ajuta cu mașini corespunzătoare. Sînt prevăzute și niște trailere de la Mîrșa pe care probabil, le vom primi în martie. Dacă toate măsurile se vor finaliza, se pot rezolva 50—60% din containerele neridicate.

R.: Nu e prea puțin?

P.T.: Este. Dar restul se va acoperi în urma unor contracte încheiate între asociațiile de locatari din cvarțurile de locuit Hipodrom I, II, III și IV. Acțiunea se poate extinde în funcție de doleanțele cetățenilor. Asociațiile de locatari, posesoare a unor bani, ca persoană juridică, pot opta începînd cu luna martie pentru încheierea unor contracte economice cu diferite societăți. De exemplu, societatea „CIBINIUM”. Ea este legată de GEROPAS și intenționează să își diversifice gama de servicii prin containere de colectare a sticlei, hîrtiei și maselor plastice. Vor valorifica aceste deșeur.

R.: Concret, ce înseamnă asigurarea de fonduri de investiții, pentru Salubritate, de exemplu?

P.T.: De fapt ei se pot impotrui. Problema e de a putea folosi acești bani. Deci, de a aduce utilaje, de a face rost de ele. Primăria și Prefectura înțeleg să se implice în această problemă total.

R.: Altfel, cum îi veți mai susține?

P.T.: Prin intervenții la furnizori și factori de decizie superiori.

R.: Cînd vom avea deci un oraș curat?

P.T.: Eu zic așa, că pînă la sfîrșitul lunii martie vom avea un oraș curat. Poate va mai scăpa cite o stradă, dar nu vor mai fi minunile de acum.

Pagină realizată
de
Lucian Filip
Foto:
Radu Dumitru

„Să nu uităm nicînd
Să gunoim trandafirii...“

La taifas cu gunoierii

Umblă vorba că ar cîștiga peste 7000 lei. Astfel că se indignau doctori, ingineri, profesori, muncitori din secții grele, birocrați și chiar prefecți. Căci datoria, dacă o judecam după obiectul muncii (gunoaiile abundente neridicate) însemna că nu și-o făceau.

Dăunezi am putut vedea pe str. Tribunei, o echipă la lucru. Mașina era dacă țin bine minte... un tractor cu o remorcă, în care se virau cu sila și silă gunoaiile. Forță să fie, că spațiu nu prea era. De muncit munceau. Dar nervoși și îndrăgiiți.

O echipă de 4 oameni, din care am reținut 3 nume: Cazacu Petre (cu care am și discutat), Grozav Paștiu, Bobeș Niculae (ultimii doi întunecați la față, gravi și aprobîndu-și colegul prin plecări de cap sau sunete izolate).

„Muncă grea dom'le... N-avem utilaje... Șefii îi doare-n cur... Peste 1000 lei impozit. Bani degeaba și muncim pînă ne ia necazul. Sînt din '64 în meseria asta. Iau 2100 salariu de bază (de la Salubritate am aflat că ar fi totuși 3000 — n.r.) și 700 o venit din dimnizația aia“. I-am întrebare de ce nu-și caută altă meserie: „Sîntem vechi, unde să ne ducem, oameni bătrîni? Mă mai bagă cineva la școală...?“ I-am întrebare de unde viața asta grea pe la ei: „N-au mașini. Vai de capul și copiii noștri... Sînt necalificați care stau în birou. Ia salariu degeaba...“.

Probabil că 7000 de lei au cîștigat în vremuri mai bune cînd existau și mașini. Poate că în trecut cu mai multe mașini munciau mai cu sîrg. Poate.

Problemele reale ale Salubrității din Sibiu

Situația precară care privește neridicarea containerele din orașul Sibiu se datorează unor probleme reale cu care Salubritatea se confruntă. Dintre acestea cea mai mare este slaba dotare a parcului auto, fapt ce diminuează posibilitățile de acțiune efectivă a celor ce lucrează în această instituție. Pentru tot o așul se pare că se folosesc doar 6 mașini, ceea ce înseamnă, că gunoaiile trebuie să aștepte un timp mai îndelungat pentru încărcare. Evident, că remediul constă în luarea unor măsuri grabnice (la acestea trebuia să se facă apel mai din vreme) de către Consiliul de Administrație al Salubrității. Numai că aceste măsuri depind și de factori exteriori respectivei instituții și care îi frînează activitatea: e vorba de a găsi întreprinderi care să furnizeze respectivele mașini... și care nu se grăbesc, sau, dacă au promis mașini, s-au mîrginit la promisiuni. Iar aceste mașini, oricum, trebuiesc cumpărate cu bani.

Cert este că în acest moment mașinile existente sînt foarte uzate. Piese sînt foarte greu de găsit lipsind cauciucuri, ulei hidraulic și altele. Astfel, o mașină a stat pentru că nu a existat pur și simplu un cauciuc. De piesele necesare, atîtea cite se găsesc, se face rost prin contraservicii (ridicare de gunoi la timp) făcute altor instituții.

În prezent, în urma unui dialog între Prefectură, Primărie și Sindicatul I.J.G.C.L.-ului, s-a propus ca Salubritatea să se autonomizeze... Aceasta înseamnă că cei de la Salubritate se vor despărți de „cei de la apă“, proiect

ce nu convine întru-totul celor de la Salubritate, ei ieșind după opinia lor, în pierdere. Se vor împărți în aceeași curte, mecanicii, meseriașii și sculele ceea ce va îngreuna considerabil activitatea ambelor instituții. Acestea sînt motivele pentru care proiectul este întîmpinat cu rezervă, apreciindu-se că Primăria și Prefectura „i-a pus în fața faptului împlinit“... (Domnul primar a declarat că în această problemă a decidenților Consiliului Prefecturii de luni, 25 februarie a.c., pînă atunci fiind doar o simplă propunere).

În mare măsură problemele Salubrității din Sibiu depind de ajutorul Primăriei, de la care se așteaptă fonduri, dar mai ales, intervenții la întreprinderile furnizoare de mașini și piese de schimb strict necesare. Aceasta deoarece o mașină pentru încărcarea și transportul gunoaiilor a ajuns să coste de la 300 000 lei, la 1 300 000 lei. Pentru un gen de mașini reclamă a făcut o întreprindere din Brașov, dar... prețurile cerute sînt prea mari. Mai plauzibile și de realizat sînt niște promisiuni venite de la Mîrșa.

Deocamdată Salubritatea trebuie să acopere cu doar 6 mașini 500 de containere în tot Sibiul. Pentru a fi golite containerele, sînt necesare 35—40 de curse zilnice. Numărul scăzut de mașini permite doar 16 curse/zi, ceea ce duce la amînarea curățării unor zone. Căci, pe săptămînă rămîn nerezolvate cel puțin 40—50 de containere, ceea ce evident, duce la nemulțumirea publicului sibian. Prin curți particulare și străzi jalea e și mai mare. Asta e...

„Cade veceurile pe noi!“

Ne-a pus păcatul să vizităm și latrinele Sibiului. Romanii și englezii, dacă îl parafrăzăm pe Joyce, cînd cucureau un ținut, își roteau privirile împrejur și roșteau: „Să construim o latrină!“ Aveau deci o obsesie latrinară. Noi n-o avem.

WC-ul din „6 Martie“ e un fel de pivniță mai înaltă, mîncată de igrasie și umezeală, întunecoasă, în care miroase rău (aveam să aflăm de la doamna de la ghișeu că vara este un calvar munca acolo din cauza mirosului care se întinde prin căldură). Pereții sînt plini de numele celor ce au dorit să se immortalizeze pe vecie. Se poate citi: Aurică, Nelu, Gigi și altele, mai mult sau mai puțin vizibile. În loc de hîrtie igienică, file rupte dintr-un almanah „România literară '87“. Cultura, atîta cit o fi, pînă la urmă sfîrșește prin locuri derizorii și prozaice. Latrina cu pricina însă, era vegheată de o femeie pitită în spatele unui ghișeu, ce ne-a invitat la plată. Totul se plătește. I-a fost frică să-și dea numele, dar ofurile tot și le-a spus aflînd că sîntem de la gazetă.

„Lumea mă cunoaște oricum de 15 ani, de cînd is prin WC-ul ăsta. Cade veceurile pe noi. De ce să mă feresc? (Să spun adevărul — n.n.). Dacă mergeți la Astra acolo vă împuțiți că n-au apă (E vorba de veceul din parcul „Astra“ — n.n.). Sîntem orfani... Nu s-a făcut nici o renovare. O mătură nu avem. Dacă-ți trăbă, o cîrpă ți-o aduci de acasă... De cînd ne-a luat municipiul... Mi-am băgat boala-n oase! Să avem și noi stațiuni! O vrut să ne ia și sporul de toxicitate... da' am făcut și noi grevă... Dă-i în călcătură (!!!)“ Prețul a rămas 1 leu.

— Acum, la câteva zile după bilanțul anual, cum ați caracteriza activitatea poliției județene în perioada care ne desparte de sfârșitul anului 1989?

Col. D.S. — Din punct de vedere al activității de poliție, județul Sibiu a prezentat multe specificități, marea majoritate având rădăcini în tragedia pe care a trăit-o orașul și populația sa în timpul evenimentelor revoluționare. După acestea, o mare parte din cadrele vechii miliții au fost schimbate. Au venit polițiști care nu numai că nu cunoșteau orașul și specificul său infracțional, dar nu cunoșteau nici infractorii. După ceea ce s-a întâmplat, polițiștii și-au început activitatea într-o stare de relativă timorare. Populația a contribuit în timp la depășirea impasului, dar infractorii, nu trebuie să uităm, au pierdut și bruma de respect care o mai aveau pentru lege. Mare parte din baza noastră tehnică a fost distrusă sau avariata în timpul luptelor și material am început aproape de la zero. Cu toate acestea, putem considera că activitatea noastră din ultimul an a fost bună, și a fost apreciată ca atare de către conducerea Ministerului de Interne. Trebuie spus că Sibiu nu a pus probleme deosebite la nivelul fenomenului infracțional, neînregistrându-se decât un număr mic de cazuri ce prezintă o deosebită pericolozitate socială. Cu toate greutățile inerente începutului, la nivel de județ procentul de identificare a celor participanți la infracțiuni „cu autor necunoscut” este de 85% (rezultat bun chiar în statele vestice). Cei rămași încă neidentificați reprezintă în mare parte hoții de diferite categorii. Nu sîntem înregistrați cu infracțiuni deosebit de grave (omoruri, violuri, tâlhării, vătămări corporale grave etc) ai căror autori să nu fi fost identificați. Statis-

Poliția - adevăruri despre un an

— interviu cu col. Dumitru STOICA — șeful Poliției Județene, și maior Nicolae DEAC, șeful Serviciului Judiciar Județean —

tic se poate aprecia că cele mai multe infracțiuni s-au înregistrat în municipiul Sibiu, celelalte orașe nepunând probleme speciale. În mediul rural s-au comis un total de 295 infracțiuni, din care 20% reprezintă furturi din avutul personal, 20% tâlhării, 47% infracțiuni contra persoanei. Probleme deosebite a ridicat sectorul circulației, unde s-au înregistrat un mare număr de încălcări ale regulilor de circulație. S-au suspendat pe perioadă determinată sute de carnet de conducere, s-au anulat peste 80 de carnet de conducere pentru abateri deosebit de grave, dar nu asta este soluția. Aici este nevoie de educație rutieră, de prevenire. Ne îngrijorează numărul mare al pietonilor care nesocotesc regulile de circulație pe drumurile publice. Numărul mare al conducătorilor auto ce conduc mașini aduse din străinătate și care se află într-o stare tehnică jalnică. Consumul de alcool la volan. Creșterea numărului celor care conduc fără a avea permis de conducere. În fond, omul trebuie să înțeleagă că propria sa viață trebuie să și-o păzească mai întâi el însuși.

— Prezintă astăzi fenomenul infracțional elemente de specificitate?

Mayor N.D. — Da, putem vorbi de niște coordonate schimbate. Este vorba în primul rând de creșterea masivă a numărului de „infractori primari”, aflați adică la prima infracțiune. Aceștia sînt, din păcate, tineri și foarte tineri și ceea ce este mai grav acționează organizați în grupuri și bande. Acționează atât ziua, dar mai ales între orele 20—24. A crescut foarte mult mobilitatea, viteza de deplasare a infractorilor, pu-

tind vorbi acum de o categorie „itinerantă”, care pune probleme mai mari la identificare. Cel mai negativ fenomen este reprezentat de gruparea în bande. Aici putem spune că țiganii sau românii nu s-au organizat numai în partide politice, ci și în grupuri infracționale. Și dacă ar fi numai ei...

— Care ar fi cauzele de bază ale fenomenului infracțional și al creșterii lui ca amploare?

Col. D.S. — În primul rând situația economică și politică pe care a traversat-o România. Mai putem, apoi vorbi de: gradul redus de educație al celor ce comit astfel de acte. Posibilitățile reduse de inserție și reeducare socială a infractorilor eliberați din penitenciare, care fie că nu vor să se încadreze, fie că se refuză încadrarea lor cu toate eforturile depuse de noi pentru asta. De aceea fenomenul recidivării are cote înalte, putînd vorbi în unele cazuri chiar de profesia de infractor. Alcoolul consumat atât de infractori cît și de victime este de multe ori baza sau elementul favorizant al apariției infracțiunii. Existența unor stări conflictuale, uneori chiar între rude, care sînt „rezolvate” prin violență. Deschiderea frontierelor și lipsa la început a unui control minim al obiectelor scoase din țară, care a generat producerea unui mare număr de furturi din avutul public. Aici trebuie amintit că unele întreprinderi nu au acționat cît ar fi trebuit pentru protejarea bunurilor lor și faptul că de multe ori sustragerea se făcea sub privirile „dezinteresate” ale colegilor. Credulitatea oamenilor care intră în tot felul de afaceri dubioase

în încercarea de a obține câștiguri excesive „ospitalitate” a unora care primesc în casă și au încredere în tot felul de indivizi etc.

— Cum a decurs verificarea probității morale și profesionale a actualilor polițiști și care sînt rezultatele ei?

Col. D.S. — La nivel național toate structurile poliției au fost verificate de către patru comisii de specialitate. Desigur că acestea au acționat și la Sibiu, într-o acțiune necesară de purificare. Ca urmare, am îndepărtat din aparat peste 100 de cadre, prin treceri în rezervă, pensionări sau mutări. Am început înnoirea aparatului de poliție prin trimiterea la cursuri speciale a unor tineri din școlile și întreprinderile sibiene. O parte dintre ei s-au și întors, lucrează

aici și au rezultate bune, dovedind că alegerea nu a fost întâmplătoare. Desigur, că un bun polițist nu se formează în câteva luni, dar cei noi pot acum învăța practic o mulțime de lucruri. Pregătirea lor va continua multă vreme. Trebuie remarcat că o poliție bună în actualele condiții presupune o poliție întinerită, improspătată masiv cu cadre tinere. Că la Sibiu procesul a debutat practic poate fi argumentat cu vîrsta medie a celor din poliția municipiului și nu numai a lor. Referitor la procesul de epurare, considerăm că în linii mari el s-a încheiat. Va continua în măsura în care vor apărea elemente sau informații noi și verificate. Dar dincolo de asta, atenția noastră va rămîne mereu trează, pentru ca polițistul să-și desfășoare munca cu probitate și profesionalism, în interesul cetățeanului și în cadrul strict al legii.

Interviu realizat de
Eugen IORDANESCU

BALADA DIN ȚARA LU'NIME

Poveste

de
altă-
dată

un prefect perfect cunoscător
într-a problemelor de lume,
s-a gîndit el îndelung, anume
cum să-și fie mult folositor

și a pornit ținîndu-se de glume
poker, whisky, femei, n-a fost ușor
să facă în ape tulburi spume
un prefect perfect cunoscător

se visa în acțiuni postume
norocul n lanț vroia să îl închidă
să fie specialist într-o partidă
în care doar problemele de lume,

excrocherii suave ce nasc sume,
în mărci, dolari și alți zornăitori,
avea fiori și să ne dea fiori
s-a gîndit el îndelung anume

trăia sperînd că lumea „nevermore”
nu v-a afla cu adevărat farsorul
care a încercat mințind mereu poporul
să-și fie doar lui folositor

un prefect, perfect cunoscător...

Dan Ioan BOGDAN

Semnificația unui gest uman

Într-unul din numerele trecute, în articolul „Fragmente din povestea unei vieți”, prezentam succint necazul cu care se confruntă d-na Rafila Moldovan și cei patru copii ai săi. Avem la această

oră informația că pe baza contestației pe care a depus-o se va deschide proces.

Nici oamenii din orașul nostru nu au fost indiferenți la acest caz. Dl. Dumitru Niță (str. 9 Mai nr. 50) a donat suma de 100 lei și a propus ca fiecare om cu suflet curat să depună măcar un leu în contul Rafilei și copiilor. Pînă acum, la această inițiativă a subscris și Daniela Cristănuș. Este un gest în aparență simplu dar semnificația lui este majoră, dovedind că oamenii știu să fie alături la bine și la greu. Pentru gestul dumneavoastră frumos și curat vă mulțumim și reamintim adresa doamnei Moldovan pentru cei care doresc să vă urmeze exemplul: Cartier Vasile Aaron, str. Se-maforului, bloc 9, ap. 41.

Gabriela BALAN

Primari, primării și problemele lor (I)

În ultimele zile am fost invitați la redacție de foarte multă lume din mediul rural, care ne-a semnalat problemele apărute în comunele județului în ultimul an. Acest lucru ne-a sugerat că ar fi bine să contactăm primarii din câteva comune. Relațăm mai jos aceste întâlniri:

ȘURA MARE.

Pe dl. primar Dănilă Gheorghe l-am găsit lucrînd la tablele cu membrii și nemembrii CAP. Am înțeles că în munca depusă pentru întîmpinarea Legii fondului funciar, Primăria a extras suprafețele pe care cetățenii comunei le-au deținut, din registrele agricole. Lucru firesc, pentru că oamenii vin și se interesează de cît pămînt au avut și eventual cît o să primească. Am înțeles că primăria din Șura Mare este pregătită pentru a putea aplica Legea fondului funciar, lege care este în întîrziere pentru țărani în momentul de față. Cetățenii comunei sînt pregătiți pentru a intra în campania de primăvară, în asociații sau individual. Lucru imbu-curător este faptul că toate animalele au rămas pînă în momentul de față la CAP, avînd baza furajeră asigurată pînă în primăvară. O comună în care nu au fost probleme, oamenii fiind înțelegători și neieșind dintr-o ordine necesară în aceste momente. Problemele comunei sînt mare parte rezolvate, cele două școli merg bine, existînd necazuri doar cu lemnele pentru școala din Hamba. Dl. primar ne spune că dorește în mod deosebit ca toată lumea să fie mulțumită. Se caută soluții pentru a da pămînt chiar și celor ve-

niți la Șura Mare după colectivizare. Faptul că această comună a avut o mare pondere săsească a imprimat un spirit de ordine în agricultură și gospodărire. Dl. primar se plînge că este foarte mult de lucru la nivel de „hîrtoage”. Ceva probleme vor fi la împărțitul pămîntului, ne spune în continuare dl. primar, fiecare va dori cît mai bun și mai aproape de comună.

Pînă în momentul de față oamenii au fost înțelegători și au așteptat ca această împărțire să se facă în cadrul Legii fondului funciar.

„Pentru noi, cei de la țară, cîtiva ani de aici înainte va fi greu. Dar cu muncă și înțelegere sper că vom depăși aceste momente. Mă bucură faptul că și cei de naționalitate germană care mai sînt în țară s-au interesat de pămîntul care li se cuvine. Am încredere în cetățenii comunei și în faptul că prin munca lor Șura Mare va deveni ce a fost cîndva.”

SLIMNIC.

Dl. primar Crețu Ioan era într-o sedință operativă cu Consiliul de conducere al comunei, unde se discuta problema nr. unu în aceste zile, împărțirea pămîntului și lunga așteptare a legii fondului funciar. „Am căutat să lămurim oamenii că este mai bine să mai aștepte cîteva zile. Vor înapoi animalele și bunurile care le-au fost luate în CAP. Se fac presiuni asupra noastră ca să le recapete. Cu pămîntul sînt dispuși să mai aștepte încă vreo cîteva zile. Am întocmit tot felul de situații pentru ca atunci cînd se va face împărțirea să fim pregătiți. Vom ține cît se poa-

te de repede o adunare generală în care să se stabilească modalitatea de împărțire. Este vorba în primul rînd de cai și vaci. Am avut două cazuri în care s-au luat vaci și 64 de oi. Cu vacile am rezolvat situația, dar nu cu oile. Cei în cauză susțin că în 1962 li s-au luat aceste oi abuziv și găsesc că este firesc acum să și le ia înapoi. Oamenii au început să depună cereri pe care vom căuta să le soluționăm favorabil. Marea muncă la nivel de hîrtii ne încurcă foarte mult.

Mai sînt o mulțime de lucruri de făcut pentru comună, am dori să le facem dar nu avem bani: căminele culturale care arată foarte rău, drumuri, poduri!”

(va urma)
Dan Ioan BOGDAN

Mica publicitate

PIERDERI

● Pierdut pisică siameză, bolnavă. Recompensă. Telefon 2 54 73 între orele 19-21.

● Pierdut contract de muncă nr. 852 eliberat de Intr. 13 Decembrie Sibiu pe numele Amarandei Domnica. Il declar nul. (2977)

● Distrus legitimație eliberată de Intr. 13 Decembrie Sibiu pe numele Luca Marius. O declar nulă. (2980)

● Pierdut legitimație de serviciu eliberată de I. Independența Sibiu. numele HANG LIVIU. O declar nulă. (2983)

VINZARI-CUMPARARI

● Cumpăr poezii de Eminescu și teatru de Caragiale în colecție bilingvă (română - engleză). Telefon 4 12 83, orele 17-20.

● Vind arzătoare gaz-metan de 1000 cm³ - 2000 cm³ forjă fierărie, motor electric, Sibiu, str. Varului nr. 13. (2976)

● Vind televizor SPORT pe valută. Telefon 7 36 18. (2979)

● Vind TV Color import nou, diagonală mare, expus la consignația Jean, str. Nicovalei 3. (2978)

Vind piese RENAULT 18. Telefon 3 23 65. (2984)

OFERTE DE SERVICIU

● Profesor cu experiență meditez filozofie și economie. Telefon 1 48 39. (2981)

● Filmez nunți, botezuri, aniversări copieri. Calitate „NATIONAL M7”. Telefon 7 25 78. (2975)

DIVERSE

CAP Ghijasa de Sus vinde prin licitație AUTO-BASCULANTĂ 8 to. Nr. - RABA. Preț strigare 50 000 lei, marți 26.02.1991, ora 12, în localitatea Vercord, jud. Sibiu. (2982)

DECESE

Sintem alături de colega noastră D-na ing. GRAFF FLORICA, în marea durere pricinuită de moartea tatălui său.

Sincere condoleanțe.

Colegii secției tăbăcării Sibiu. (2974)

Școala de Șoferi Amatori Sibiu

recrutează urgent candidați pentru trimiteră la București la cursul de autorizare INSTRUCTOR CONDUCERE AUTO CATEGORIA „B”.

Relații suplimentare la telefon 1 78 75.

— 53 —

Cooperativa „Progresul” Sibiu

str. Moara de Scoarță nr. 10

angajează urgent

● CONDUCĂTOR AUTO gradele B-C-E.

— 54 —

Ca ripostă a unui atac chimic irakian, occidentalii vor utiliza arma atomică?

A cincea săptămână a operațiunilor „Furtună în deșert”. Saddam Hussein a pierdut toate bătăliile dar încă nu a pierdut războiul. Aviația sa nu mai este o forță operațională, marina este în mare parte distrusă, ofensiva terestră contra orașului Khafji a însemnat un eșec, potențialul industriei Irakului este sever atins, și totuși „fortăreața” Kuweit rezistă. Timpul este principalul aliat al lui Saddam Hussein.

Ce va urma?

După aproape zece ani de la bombardamentul israelian a marelui reactor Osiris livrat de Franța dictatorului irakian, generalul american Norman Schwarzkopf, comandantul operațiunii „Furtună în deșert” anunță distrugerea instalațiilor nucleare care urmau să asigure Bagdadul, în viitorul apropiat, de stăpânirea armei absolute. Cu toate acestea experții se întreabă încă de ce capacitate dispune Saddam pentru a lansa asupra adversarilor „bomba murdară” asociată cu un exploziv convențional care ar produce efecte radioactive.

Mai serios este evocată posibilitatea unei riposte nucleare israeliene sau americane ca urmare a unui atac

chimic sau bacteriologic declanșat de Irak.

Astfel spectrul războiului nuclear, care obsedează vag cimpul de luptă din Golf după primele zile ale ostilităților, dă tirului cu rachete telegidate SCUD și lumini verzi date de Saddam Hussein utilizării armelor neconvenționale, o stranie consistență.

Dictatorul de la Bagdad nu este, fără îndoială, îngrijorat că va provoca în rândul aliaților întrebări cu privire la războiul nuclear, căci simpla evocare a utilizării armelor atomice este de natură, aici, de a inflama spiritele și să le tulbure profund, cu atât mai mult cu cât imaginea simbolică rămasă de la aceste arme înspăimântătoare este imaginea „ciupercii” morții. Trecând pragul nuclear vom pătrunde într-un domeniu unde este valabilă parola „Cine intră aici, pierde toate speranțele”. Problema morală indisolubilă, ce leagă reflexia de utilizare a acestor arme, se dovedește în cazul Irakului o întrebare de acum înainte clasică: „se pot folosi aceste arme contra unei țări care nu gindește?”

La această întrebare Israelul — singura care posedă arma nucleară în regiune și

După negocierile purtate la Iași între liderii greviștilor și comisia guvernamentală, rezultatele par, în aparență, bune: 19 din cele 20 de puncte fiind rezolvate, și doar soluția pentru unul din subpunctele unei revendicări nu a fost acceptată de liderii de la Iași, întrucât în opinia lor plata în bonuri de valoare promise de guvern pentru adausurile la salariile din '86-'90 nu prezintă garanții. În concluzie, greviștii de la Iași nu au semnat Convenția, rămânând în continuare în grevă. Sindicatul mecanicilor de la Iași a hotărât încetarea grevei de avertisment până pe data de 23 februarie, când se va ratia la poziția sindicatului mecanicilor de locomotivă din România.

Miercuri, în ședința săptămânală a guvernului, premierul Petre Roman a subliniat că nu va rupe punțile pentru dialog, adăugând:

„Constatarea cea mai dureroasă este că deși nu mai există nici un temelă nici din punct de vedere al legalității, nici din punct de vedere revendicativ, sintem în continuare tratați cu o atitudine de refuz, lipsă de răspundere față de imensele pagube ale e-

NOTĂ: Ieri la ora 16 greva ceferiștilor ieșeni a încetat. Dl. ministru Aurel Stoica și-a anunțat intenția de a demisiona pentru că s-au purtat tratative cu greviștii peste hotărârea judecătorească.

conomiei naționale și există primejdia unei năruiri, unei rușeri în economia națională. „Avem obligația să spunem că ceea ce se întâmplă acum constituie o atingere a democrației, care este fragilă. Mai cred că în actuala situație nu e vorba de destabilizarea guvernului (deși ar fi bine să afirmăm și cu acest prilej că noi am muncit cinstit) ci chiar de destabilizarea țării. Noi totuși avem obligația să dialogăm cu sindicatele. Așteptăm din partea lor o atitudine cetățenească, onestă care să scoată din impas situația transporturilor.”

Dl. ministru Ion Aurel Stoica a prezentat punctul său de vedere în urma dialogului de la Iași: „Singura cale logică de a se rez-

olva acest conflict de muncă e respectarea legii, care înseamnă întreruperea continuării grevei. Am făcut numeroase concesii, după ce a început dialogul am demonstrat că solicitările particulare ale muncitorilor din Regionala Iași sînt satisfăcute.”

Gabriela BALAN

Greva ceferiștilor

MAPAMOND

EPITAFUL LUI SADDAM

Riad, 20. februarie 1991 — În timp ce la Moscova crește îngrijorarea pentru întârzierea răspunsului irakian, care face să crească pericolul unei ofensive terestre, comunicațiile militare de pe frontul aliaților sînt tot mai optimiste. Generalul american Schwarzkopf a subliniat că în prezent irakienii pierd cam 100 de tancuri pe zi. Unii vorbesc deja, de epitaful lui Hussein omorît ca trădător de ofiterii săi, omorît de aliați ori va aplica rețeta lui Hitler, sinucidere, atunci cînd aliații se apropie de buncărul său. În noaptea de marți spre miercuri, elicoptere „Apache” au distrus 15 buncăre irakiene, au luat 500 prizonieri, pentru prima oară au

cucerit un drapel de luptă irakian. A fost atacat un convoi de 300 tancuri de pe teritoriul Kuweitului, fiind distruse 28 tancuri și alte vehicule militare. Asaltul victorios aliat a mai avut și un alt rezultat în ultimele 10 zile: nici un avion irakian n-a mai decolat. Într-un comunicat sovietic publicat în „Komsomolskaia Pravda”, ziar pînă acum pro-occidental se spune: „URSS nu poate sta nepăsătoare la distrugerea Irakului, în apropierea frontierelor sale. SUA a fixat deja data atacului terestru și se încearcă o „pax americana”. Regele saudit Fahd nu e mulțumit numai cu eliberarea Kuweitului opinînd că Irakul trebuie să plătească despăgubiri pentru distrugerile de război atît Kuweitului (40 miliarde dolari) cît și Arabiei Saudite.

Rubrică de: Emil PORIME

PROGRAMUL TV

VINERI, 22 FEBR. 1991

10,00 Actualități. 10,10 Horoscopul zilei. 10,20 Video-satelit. 11,00 Schi: Campionatul mondial de biatlon. 12,00 Ora de muzică. 13,00 Oameni de lîngă noi. 13,30 Avangardismul Tv. 13,45 Telerecital muzical. 14,00 Actualități. 14,10 Truri. 14,30 Casa și grădina. 15,00 Preuniversitaria. 15,30 Music Box. 16,05 Semnul omului. 16,20 Trage-reala Loto. 16,35 Muzica pentru toți. 17,00 Emisiunea în limba germană. 18,00 Invitatul săptămînii. Ion Brătianu. 18,30 Tineri interpreți de muzică populară. 18,45 Vîrstele peliculei. 19,35 Desene animate. 20,00 Actualități. 20,45 Viața parlamentară. 21,05 Revoluția română în direct. Ep. 4. 22,05 Studioul „E”. 22,35 Studioul șlagărelor. 22,50 Gaudeamus. 23,35 Actualități. 23,45 Jazz-fan. 0,20 Tele-top.

SÎMBĂTA, 23 FEBR. 1991

9,00 Micul dejun Tv. 10,00 Actualități. 10,10 Descoperirea planetei. 10,30 Club „Anda”. 11,30 Istoria Religioasă. 12,00 Ora de muzică. 13,00 7 x 7. 13,30 Avangardismul. 13,40 Bi-jutenii muzicale. 14,00 Actualități. 14,10 Tele-club. 17,30 Mapamond. 18,00 Unul din trei. 19,00 Melodii îndrăgite. 19,15 Teleenciclopedia. 20,00 Actualități. 20,40 Săptămîna sportivă. 21,10 Film artistic: „Între două iubiri”. 22,45 Antologia umorului românesc. Serie nouă. Episodul „Umorul absurd”. 23,35 Actualități. 23,45 Film serial: „Jake și grăsanul”. 0,35 Video-discoteca.

DUMINICĂ, 24 FEBR. 1991

9,00 Micul dejun Tv. 10,00 Actualități. 10,10 Universul copiilor. 11,05 Film serial pentru copii: „Nonny și Manny”. 11,30 Lumină din lumină. 12,30 Viața satului. 13,30 Vatra folclorică. 14,00 Actualități. 14,10 Video-magazin. 17,30 Atlas. 18,00 Știință și imaginație. 19,05 Film serial: „Dallas”. Ep. 2. 20,00 Actualități. 20,40 Rubrica sportivă. 21,00 Film serial: „Caracatita”. 22,00 Astă seară Hamlet. 23,05 Show-ul de duminică. 23,45 Actualități.